

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI
KOMISIONERI

Nr. 1041/3 Prot.

Tiranë, më 16.06.2026

V E N D I M

Nr. 170, Datë 16.06.2026

Mbështetur në nenin 32 dhe 33, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar¹, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi² regjistroi ankesën me nr. 131 Regj., datë 02.06.2026, të z. B. O, kundër Drejtores së Përgjithshme të Qendrës Spitalore “Shefqet Ndroqi”, Tiranë, me pretendimin e diskriminimit për “*çdo shkak tjetër*”. Në përfundim të shqyrtimit paraparak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues

Në muajin dhjetor 2025, subjekti ankues, z. B. O, ka konkuruar në portalin “Mjek për Shqipërinë” për vendin vakant Mjek kardiolog pranë Qendrës Spitalore “Shefqet Ndroqi”, Tiranë. Pasi ka dalë i pari në renditjen në portal, më datë 10.02.2026 i është nënshtruar konkursit, për të cilin ishte njoftuar nëpërmjet postës elektronike. Në njoftimin zyrtar të Qendrës Spitalore “Shefqet Ndroqi”, Tiranë, është njohur edhe më përbërjen e Komisionit të Vlerësimit, i cili përbëhej nga: Drejtorja e Përgjithshme e Spitalit, znj.E. T, Drejtorja e Përgjithshme e Burimeve Njerëzore, znj.E. T dhe Shefi i Shërbimit të Kardiologjisë dhe Hemodinamikës, Dr. A. M.

Në përfundim të këtij procesi, me Vendimin nr. 56, datë 13.02.2026 “Për emërimin Mjek Kardiolog z. B. O”, z. O është emëruar Mjek Kardiolog, me Kontratë Individuale Pune (provizore)

¹ Në vijim referuar me akronimin LMD.

² Në vijim referuar me akronimin KMD ose si Komisioneri.

3-mujore në vendin e punës vakant - Mjek Kardiolog, në Shërbimin e Kardiologjisë dhe Hemodinamikës.

Ankuesi ka ngritur pretendime për diskriminim, *së pari*, lidhur me nënshkrimin e Kontratës Individuale të Punës me afat 3-mujor, duke u shprehur se duhet të ishte me afat të pacaktuar.

Së dyti, z. O pretendon se gjatë një mbledhjeje të përgjithshme, organizuar nga Drejtorja e Përgjithshme e Qendrës Spitalore “Shefqet Ndroqi”, Tiranë, ku ai kishte vetëm një muaj punë, është përmendur me emër në mes të mjekëve se ndaj tij kishte pasur ankesa nga mjekë të tjerë të Qendrës Spitalore. Ankuesi këtë veprim të Drejtoreshës e konsideron si diskriminues për qëllime shantazhuese dhe nepotike, pasi ai nuk ishte në dijeni të këtij fakti. Ankuesi pretendon se nuk është njohur me asnjë ankesë, fakt e provë që ndaj tij të ishte ankuar ndonjë mjek. Lidhur me këtë moment ai shprehet se i është drejtuar edhe institucionit të Avokatit të Popullit dhe organit të Prokurorisë.

Së treti, z. O, pretendon se vendimi për ndërprerjen e marrëdhënieve të punës, sipas Urdhrit nr. 215, datë 14.05.2026 “Për ndërprerjen e marrëdhënieve të punës dhe financiare në përfundim të periudhës së provës” është akt diskriminues nga ana e punëdhënësit të tij.

Ankuesi pohon se krahasuar me kolegun e tij M. V, i cili gjithashtu kishte konkuruar përmes portalit “Mjek për Shqipërinë”, është trajtuar në mënyrë të pabarabartë, për faktin se ai ishte renditur i dyti në Portal dhe megjithëse të dy kishin kontratë me afat 3-mujor dhe vlerësim performancë (sipas formularit “Vlerësim përshtatje i punonjësit të ri”) pozitiv nga Shefi i Shërbimit të Kardiologjisë dhe Hemodinamikës, Dr. A. M, ky vlerësim ankuesit i është konsideruar paaftësi në punë në punë dhe nuk i është rinovuar kontrata e punës.

Subjekti ankues, kërkon nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, rikthimin e tij në detyrë si Mjek Kardiolog, në Shërbimin e Kardiologjisë dhe Hemodinamikës, pranë Qendrës Spitalore “Shefqet Ndroqi”, Tiranë.

II. Procedura e ndjekur nga Komisioneri për shqyrtimin e ankesës

Në kuadër të shqyrtimit paraprak, Komisioneri konstatoi se, ankesa kishte mangësi të anës formale, në lidhje me shkakun e pretenduar nga ana e subjektit ankues dhe lidhjes shkakësore, ndërmjet trajtimit më pak të favorshëm dhe shkakut të mbrojtur.

Nëpërmjet email-it, datë 09.06.2026, Inspektorja e çështjes kërkoi nga ankuesi, përcaktimin e qartë dhe dokumentimin e shkakut të cilësuar si “*çdo shkak tjetër*”³.

Subjekti ankues me email-in datë 15.06.2026, dërgoi parashtrime, duke renditur shkeljet ligjore sipas pretendimit të tij, por duke mos argumentuar sërish se cili është shkak apo karakteristika

³ Kërkohet të parashtrihen argumente dhe prova bashkëngjitur, sa i përket shkakut të pretenduar. Diskriminimi karakterizohet nga trajtimi i diferencuar, pra duhet të demonstron se “viktima” e pretenduar është trajtuar në mënyrë më pak të favorshme, pikërisht për shkak të një karakteristike të saj që përfshihet në “shkakun e mbrojtur”, të cilin subjekti ankues duhet ta provojë dhe dokumentojë se e posedonte atë. Në këtë kuptim, kërkohet nga ana juaj, që për opsionin e përzgjedhur si shkak diskriminimi, duhet provuar dhe dokumentuar se cila është karakteristika apo veçantia që ju mbartni si ankues, e cila prezumohet të ketë ndikuar në kryerjen e sjelljes diskriminuese të pretenduar.

individuale, dalluese e tij, bazuar mbi të cilën atij t'i kishin ardhur pasojat e trajtimit të padrejtë apo të pafavorshëm⁴.

- Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, shkronja “ç” të ligjit nr. 10221/2010 *"Për Mbrojtjen nga Diskriminimi"*, të ndryshuar, ku parashikohet se: *"4. Ankesa nuk pranohet nëse: ç)nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim;"* Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet, bazuar në arsyetimin vijues:

Parimi i barazisë para ligjit dhe i mosdiskriminimit, i sanksionuar në nenin 18, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, përbën një nga parimet themelore të shtetit të së drejtës dhe përshkon të gjithë sistemin e të drejtave dhe lirive kushtetuese. Për këtë arsye, ai duhet të gjejë pasqyrim në të gjithë legjislacionin shqiptar dhe të respektohet e zbatohet nga çdo autoritet publik, si dhe nga çdo subjekt që ushtron të drejta apo përmesh detyrime të parashikuara nga ligji.

Megjithatë, parimi i barazisë para ligjit nuk do të thotë se çdo individ apo kategori personash duhet të trajtohet në mënyrë të njëjtë në çdo rast dhe pavarësisht rrethanave konkrete. Përkundrazi, thelbi i këtij parimi qëndron në garantimin e një trajtimi të barabartë për personat që ndodhen në kushte të njëjta ose të krahasueshme, ndërsa një trajtim i ndryshëm mund të justifikohet kur subjektet ndodhen në situata objektive të ndryshme dhe kur ky diferencim mbështetet në shkaqe të arsyeshme dhe objektive⁵.

Vetë Kushtetuta, duke sanksionuar parimin e barazisë para ligjit, nuk i ka dhënë këtij parimi karakter absolut. Neni 18, paragrafi 3 i saj, pranon mundësinë e trajtimeve të diferencuara, për sa kohë që ato mbështeten në kritere objektive⁶ dhe të arsyeshme dhe i shërbejnë një qëllimi legjitim. Në këtë kuptim, parimi i barazisë nuk ndalon çdo dallim në trajtim, por vetëm ato dallime që janë arbitrare, të pajustificuara ose joproportionale. Në jurisprudencën e saj, Gjykata Kushtetuese ka theksuar se trajtimi i diferencuar nuk bie ndesh me parimin e barazisë kur individët ose grupet e personave nuk ndodhen në kushte të njëjta apo të ngjashme, ose kur ekziston një justifikim objektiv dhe i arsyeshëm për një diferencim të tillë. Në çdo rast, duhet të ekzistojë një raport i drejtë dhe proporcional ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të arrihet përmes tyre⁷.

Për rrjedhojë, vlerësimi i respektimit të parimit të barazisë nuk mund të kufizohet vetëm në konstatimin formal të një trajtimi të ndryshëm, por duhet të shtrihet edhe në shqyrtimin e arsyeve që e justifikojnë atë, duke verifikuar nëse diferencimi mbështetet në kritere objektive, është i arsyeshëm dhe qëndron në përpjesëtim të drejtë me qëllimin e ligjshëm që synon të realizojë.

Neni 14 i Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, ndërkohë që Protokollin 12-të të KEDNJ-së, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, ndalon diskriminimin në lidhje me *"gëzimin e çdo të drejte të parashtruar"*

⁴ E-maili është administruar në cilësi prove në dosjen e ankesës.

⁵ Shih Vendimet nr. nr. 31 datë 04.10.2021, nr. 27, datë 29.06.2021; nr. 20, datë 20.04.2021; nr. 10, datë 29.02.2016; nr. 48, datë 15.11.2013 të Gjykatës Kushtetuese.

⁶ Shih Vendimi nr. 19, datë 09.07.2009 i Gjykatës Kushtetuese.

⁷ Shih vendimet nr. 18, datë 29.07.2008 dhe nr. 19, datë 09.07.2019 të Gjykatës Kushtetuese

nga ligji” dhe kështu ofron mbrojtje më të madhe se sa neni 14, i cili lidhet vetëm me të drejtat e garantuara nga KEDNJ-ja.

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se trajtimi i diferencuar është diskriminues nëse ai nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, nëse trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim ose nëse nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet⁸.

Sipas GJEDNJ-së, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu çenohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve është objektivisht e ndryshme⁹. Referuar jurisprudencës së GJEDNJ-së, diskriminimi i drejtpërdrejtë, edhe pse neni 14 i KEDNJ-së nuk jep një përkufizim të tij, konsiderohet si “dallim në trajtim i personave në situata të njëjta ose të ngjashme” dhe “bazuar në një karakteristikë ose “status” të dallueshëm”¹⁰.

Ligji 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me një listë të hapur shkaqesh, duke sanksionuar në nenin 1, të tij se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”.

Bazuar në nenin 3, pika 1, të Ligjit 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar (LMD), diskriminimi përcaktohet si: “çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët të të drejtave e lirive themelore të njohura nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi”.

Sipas LMD, diskriminimi mund të shfaqet në formën e “Diskriminimit i drejtpërdrejtë”, e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një person ose grup personash trajtohen në mënyrë më pak të favorshme sesa një person tjetër, ose një grup tjetër personash në një situatë të njëjtë a të ngjashme, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji (neni 3/2).

Ndërkohë, sipas nenit 6, të LMD, trajtimi i ndryshëm është i përligjur dhe ndalimi i diskriminimit i përshkruar nga ky ligj nuk zbatohet në raste kur ka një qëllim objektivisht të justifikueshëm dhe

⁸ Shih: Molla kundër Greqisë, Vendim i Dhomës së Madhe, 2018, prg. 135; Fábíán kundër Hungarisë, Vendim i Dhomës së Madhe 2017, prg. 113; Abdulaziz, Cabales dhe Balkandali kundër Mbretërisë së Bashkuar, 1985, prg.72.

⁹ Shih: Çështja *Thlimmenos kundër Greqisë* [GC], nr. 34369/97, prg. 44, GJEDNJ 2000-IV; Çështja *J.D dhe A kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr.32949/17 dhe 34614/17, prg. 84, 24.10. 2019.

¹⁰ Shih: *Biao kundër Danimarkës, Dhoma e Madhe, datë 14.05.2016, § 89, Carson dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar, Dhoma e Madhe 2010, datë 16.03.2010, prg. 61.*

të përligjur në bazë të Kushtetutës, të marrëveshjeve apo akteve ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë dhe legjislacioni në fuqi.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit*, *kufizimit*, *përrjashtimit* ose *preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohet vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkakut të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit. Gjithashtu, jo çdo diferencë në trajtim është diskriminim, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji. Për të patur një pretendim për diskriminim, duhet domosdoshmërisht që të identifikohet një shkak, i cili në bazë të ligjit është i ndaluar ose i mbrojtur. Shkakut i diskriminimit përbën një nga elementët thelbësor për të paraqitur një pretendim për diskriminim.

Si rregull, në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit, pala ankuese duhet të provojë *në radhë të parë* se, shkakut i pretenduar është një shkak që gëzon mbrojtje sipas ligjit, dhe *në radhë të dytë* duhet të provojë ekzistencën e tij. E njëjta qasje gjen zbatim edhe kur pretendohet se diskriminimi ka ndodhur për më shumë se një shkak.

Nga shqyrtimi i ankesës rezulton se pala ankuese ka pretenduar se është diskriminuar për shkak të kategorisë së mbrojtur “çdo shkak tjetër”. Megjithatë, gjatë procedurës administrative ai nuk ka paraqitur asnjë provë apo dokumentacion që të mundësojë identifikimin dhe vërtetimin e një karakteristike individuale konkrete, e cila të përbëjë shkakun e mbrojtur mbi bazën e të cilit pretendohet se është ushtruar diskriminimi. Përcaktimi dhe provimi i shkakut të mbrojtur përbën një element thelbësor në shqyrtimin e çdo pretendimi për diskriminim, pasi vetëm nëpërmjet identifikimit të tij mund të vlerësohet nëse trajtimi i pretenduar si i padrejtë ka ardhur si pasojë e posedimit të një karakteristike të caktuar të mbrojtur nga ligji. Në mungesë të provave që dokumentojnë ekzistencën e këtij shkakut, nuk mund të krijohet lidhja shkakësore ndërmjet veprimeve ose pasojave të pretenduara dhe shkakut për të cilin pretendohet diskriminimi.

Për sa i përket pretendimit për diskriminim mbi bazën e kategorisë “çdo shkak tjetër”, vlerësohet se ky pretendim mbetet në nivel deklarativ, pasi nuk është shoqëruar me elemente konkrete që të mundësojnë identifikimin e shkakut të mbrojtur dhe as me prova që të mbështesin ekzistencën e tij. Vetë referimi në kategorinë “çdo shkak tjetër” nuk mjafton për të provuar diskriminimin, nëse nuk individualizohet dhe dokumentohet karakteristika konkrete që pretendohet se ka shërbyer si bazë për trajtimin e pafavorshëm.

Për rrjedhojë, në mungesë të provave dhe informacionit të mjaftueshëm për ekzistencën e një shkakut të mbrojtur, nuk mund të arrihet në përfundimin se ndaj ankuesit është ushtruar diskriminim në kuptim të legjislacionit për mbrojtjen nga diskriminimi.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33, pika 4, shkronja “ç” të ligjit 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin

se, ankesa e paraqitur nga ankuesi B. O nuk mund të pranohet, pasi nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim. Në kushtet kur ankesa nuk përmbush kriteret ligjore, ajo nuk mund t'i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj¹¹.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 32, dhe nenin 33, pika 4, shkronja “ç”, të ligjit 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I:

1. Mospranimin e ankesës nr. 131, datë 02.06.2026, paraqitur nga z. B. O, për arsye se nuk përmbushen kushtet ligjore për pranimin e ankesës, të përcaktuara nga ligji 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijani.

KOMISIONER

Genta TAFA (BUNGO)

¹¹ Shih Vendimet: nr. 127, datë 28.05.2026, dhe nr. 143, datë 28.05.2026, të KMD-së.